

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.1960, sp. zn. 4 To 214/60, ECLI:CZ:KSBR:1960:4.TO.214.1960.1

Číslo: 35/1961

Právní věta: K výkladu pokračující trestné činnosti v souvislosti s návrhem na obnovu trestního stíhání.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 29.11.1960

Spisová značka: 4 To 214/60

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podvod, Pokračování v trestném činu

Předpisy: 86/1950 Sb. § 249 64/1956 Sb. § 163
§ 300
§ 304

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1961 sb. rozh.

K výkladu pokračující trestné činnosti v souvislosti s návrhem na obnovu trestního stíhání.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 29. listopadu 1960 - 4 To 214/60)

Pravomocným rozsudkem lidového soudu trestního v Brně ze dne 9. ledna 1959 byla V. odsouzena pro trestný čin podvodu podle § 249 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zák., který spáchala tím, že od prosince 1957 do konce srpna 1958 od 15 osob vylákala částku 79 750 Kčs jako zálohu na automobily, k trestu odnětí svobody v trvání 3 1/2 roku. Okresní prokurátor podal dne 23. 11. 1959 lidovému soudu trestnímu v Brně návrh na obnovu trestního řízení, když při trestním stíhání odsouzené pro jiný trestný čin zjistil, že tato v době od 3. do 26. 12. 1956 vylákala na další osobě 700 Kčs pod slibem obstarání cestovního pasu a počátkem roku 1958 a v srpnu 1958 se pokusila vylákat na jiných dvou občanech 2000 Kčs a 15 000 Kčs.

Okresní soud Brno-město návrh okresního prokurátor v Brně na obnovu trestního řízení podle § 304 odst. 2 tr. ř. zamítl.

Krajský soud v Brně podle § 163 odst. 1 písm. a) tr. ř. napadené usnesení zrušil a v trestní věci proti

V. pravomocně odsouzené pro trestný čin podvodu podle § 249 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zák. rozsudkem bývalého lidového soudu trestního v Brně ze dne 9. 1. 1959 ve spojitosti s usnesením krajského soudu v Brně ze dne 6. 2. 1959 podle § 300 odst. 2 písm. a) tr. ř. povolil obnovu řízení, přičemž podle § 304 odst. 2 tr. ř. obě shora cit. původní rozhodnutí zcela zrušil a věc vrátil prokurátoru k došetření.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením byl zamítnut návrh okresního prokurátora na obnovu řízení v trestní věci proti odsouzené V., když soud první stolice dospěl v podstatě k přesvědčení, že nově najevo vyšlé skutky, po něž je odsouzená nyní stíhána v přípravném řízení, nemají souvislost s její trestnou činností, která byla původním pravomocným rozsudkem posouzena jako pokračující trestný čin podvodu podle § 249 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zák.

Okresní prokurátor podal proti rozhodnutí soudu I. stolice stížnost a má za to, že zákonné podmínky obnovy řízení jsou dány.

Odvolací soud přezkoumal napadená usnesení i správnost řízení, jež mu předcházelo, a shledal stížnost prokurátora důvodnou.

Odsouzená V. podle tvrzení prokurátora v prosinci 1956 předstíráním možnosti obstarání cestovního pasu vylákala na P. částku 700 Kčs a dále předstíráním obstarání motorových vozidel se pokusila vylákat počátkem roku 1958 na B. částku 2000 Kčs a v srpnu 1958 na O. částku 15 000 Kčs. Trestný čin odsouzené, za nějž byla již postižena pravomocným rozsudkem, spočíval v tom, že odsouzená v době od prosince 1957 do počátku srpna 1958 v Brně předstíráním snadného opatření osobních vozidel vylákala od patnácti osob na zálohách částku 79 750 Kčs. Porovná-li se činnost odsouzené V., je bez dalšího zcela zřejmé, že při všech skutcích byla vedena stejným zločinným záměrem. Jednoznačná soustavnost páčání takových skutků také prozrazuje záměr pokračovat v podvodném lákání peněz. Téměř ve všech dílčích případech šlo o tisícové částky na obstarání osobních vozidel. Z této charakteristiky se na první pohled poněkud vymyká případ podvodu na P. Zde totiž šlo o předstírání obstarání cestovního pasu. Tato okolnost ovšem nebrání závěru, že mezi jednotlivými skutky odsouzené jsou dány natolik silné objektivní i subjektivní spojitosti, které činí trestnou činnost odsouzené pokračujícím deliktem. Příklad podvodu na P. je vázán k ostatním podvodným případům společným místem spáchaného činu i přiměřeným časovým intervalem, hlavně však společným motivem ziskovosti, která spojena se soustavností tvoří skutkovou spojitost vedoucí k závěru, že všechna trestná činnost odsouzené je nerozlučně spojena společným znakem výdělečnosti s tímž zločinným záměrem. Závěru o pokračujícím deliktu nestojí v cestě ani okolnost, že ve dvou dílčích případech zůstalo pouze u pokusu trestného činu, protože na podkladě výsledků dokazování, půjde vždy o jeden čin, a to zčásti dokonatý a zčásti nedokonatý. Tuto právní konstrukci pokračující delikt vzhledem ke své formě dovoluje. Uvedené úvahy naznačují, že tedy mezi jednotlivými skutky odsouzené je dostatek objektivních i subjektivních spojitostí, které se vyžadují k charakteristice pokračujícího trestného činu. Soud první stolice pochybil, posoudil-li zmíněná jednání jako samostatné skutky zakládající opakující se trestné činy podvodu. Toto pochybení vedlo k nesprávnému posouzení otázky opodstatněnosti návrhu prokurátora na obnovu řízení. Původním pravomocným rozsudkem, jímž byl postižen pokračující trestný čin odsouzené, bylo rozhodnuto o všech dílčích skutcích uvedeného trestného činu. Vyšetřovací spis prokazuje, že nyní vyšly najevo skutečnosti soudu dříve neznámé, které, budou-li prokázány, způsobí rozšíření rozsahu původně postiženého trestného činu, tedy mohou odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, anebo vytvořit situaci, že původně uložený trest se projeví v očividném nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost. Z toho je zřejmo, že zákonné podmínky obnovy řízení ve smyslu ustanovení § 300 odst. 2 písm. a) tr. ř. jsou plně dány.

Proto odvolací soud napravit pochybení soudu prvního stádu, zrušil napadené usnesení a k oprávněnému návrhu prokurátora sám obnovu řízení povolil při současném zrušení všech předchozích pravomocných rozhodnutí, jež se odsouzené V. v této trestné věci týkají. Protože je třeba, aby původní trestní věc byla objasněna i ve vztahu k případům nově najevo vyšlým, byla věc vrácena prokurátorovi k došetření.